

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascensi proficere cupientium utilitatem ac
subsidium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

§. 5. De Lacrymis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

IV. Tertium est, ut sciat hunc fervorem per religiosam & prudentem discretionem moderari, ne per excessum illius corpori effectus, animo affectus proximo exemplum, DEO honor subtrahatur, ut rectè alicubi S. Bernardus notavit. Quare illi S. Spiritus monitum semper ob oculos habendum, Mel invenisti? comede, quod sufficit tibi, ne furens fatiatus evomas illud. uti contigit illis, qui, ut Thomas Kempensis loquitur, incauti propter devotionis gratiam seiplos destruxerunt, quia plus agere voluerunt, quam potuerunt, non pensantes suæ parvæ mensuram, sed magis cordis affectum sequentes, quam rationis iudicium. Et quia majora præsumperunt, quam DEO placitum fuit, idcirco gratiam (devotionis) citò perdididerunt. Facti sunt inopes, & viles relicti, qui in cœlum posuerunt nidum sibi, ut humilis & depauperati discant non in alis suis volare, sed sub pennis meis sperare.

§. V.

De Lacrymis.

I. Prout hîc sumuntur, sunt humor excrementitius in cerebro, venisque oculorum latens: & ex peccatorum suorum consideratione expressus; de quibus tria Ascetæ specialiter sunt scienda.

II. Primum est, Etsi interdum donum lacrymarum sit specialis quædam & extraordinaria gratia majoribus DEI Amicis concessa, extra hunc casum hæc imperfectiois cuiusdâ indicium esse, uti Christus ipsemet quondam S. Catharinæ Senensi sequentibus verbis dixit: Quando homo privatur consolatione sua extra

vel intrâ, videlicet intus consolatione meâ, vel extrâ mediante creaturâ, sive superveniente diabolicâ tentatione, vel hominum persecutione, cor inde pœnam habet. Oculus verò, qui sentit amaritudinem atque dolorem cordis, effundit illico lacrymas ex quodam tenore gemitu, quo sibi metipsum compatitur amore proprio atque naturali, quia voluntas propria totaliter abnegata & conculcata non est. Et ita lacrymæ sensuales effunduntur, videlicet ex passione naturali, quarum tibi suprà narravi plenius imperfectionem. Hinc B. Henrico Susoni ob linguarum maledicentiam adversus se exercitam flenti, dixit Christus: Prò pudor! visne in Fœminæ morem lacrymari? certè tibi ipsi apud omnes cæli Cives ignominia notam inures. Terge oculos, & hilarem vultum exhibe, ut neque DEUS, neque Homines animadvertant, afflictionis causâ te plorare.

III. Alterum est, ut cognoscat, etsi ab externis lacrymis, ut paulò antè dictum, omni studio abstinentum sit, internas tamen cuiusvis homini salutis suæ studio summe necessarias, atque adeò continuò fovendas esse, id quod aliqui Christum indicasse volunt, dum dixit: Nisi efficiamini sicut parvuli (qui plus lacrymis, quam robore virium obtinent) non intrabitis in regnum cælorum.

IV. Tertium est, ut bene cognoscat causas lacrymandi, quales quidem variæ assignantur. 1. *Peccata propria*, ut quæ meritò primum inter lacrymandi causas locum obtinere debent. 2. *Peccata aliena*: id quod perfectorum proprium est, qui, teste S. Gregorio, tantò sciunt de alienis damnis ingemiscere, quanto jam edocti sunt non dolere de suis. Quamvis & aliis hæc causa negligenda non sit, cum, ut idem Sanctus ait,